

„Haagse Nieuwe Kerk heeft een gewijde sfeer”

Reformatorisch Dagblad

De stilte daalt neer als de leden van Cantatrix hun plek innemen voor de preekstoel in de Haagse Nieuwe Kerk. Even later klinkt hun zang door de kerkruimte. Geen detail raakt ondergesneeuwd. „Je kunt hier een speld horen vallen. Daardoor durven musici meer dan elders”, weet programmeur Corné Ran.

Verfijnde klank

Een kleine 70 bezoekers zijn op deze vrijdagavond in juni naar de Nieuwe Kerk gekomen. Ze zijn nieuwsgierig naar de verrichtingen van vocaal ensemble Cantatrix. De -veertien mannen en vijftien vrouwen- stellen hen niet teleur. Of het nu oude muziek van Sweelinck en Schütz of meer eigentijdse werken van Duruflé, De Leeuw of Ducret betreft, de koorklank klinkt doorzichtig, verfijnd en verzorgd. De avond vormt de opmaat voor twee optredens van Cantatrix in Parijs.

Tijdens de pauze is het publiek welkom in de ruimte onder de kerkzaal, waar zich ook de toiletten en de garderobe bevinden. Achter de bar waar koffie, fris of een wijntje wordt geschonken, is een aantal grafstenen uit de zeventiende eeuw in de muur gemetseld. Een opmerkelijke combinatie.

Ogen dicht

Judy van Engeldorp Gastelaars komt zo'n drie keer per seizoen naar de Nieuwe Kerk, vertelt ze in de pauze. „Met name voor koormuziek, bijvoorbeeld concerten van het Nederlands Kamerkoor en The Gents.” Zelf zingt ze in tweede koren, de cantorij van de Oude Kerk in haar woonplaats Voorburg en Gaudete Gregoriaans Koor Den Haag.

Ze vindt de Nieuwe Kerk een fijne locatie. „Ik zit het liefst op de eerste rij. Daar heb ik het beste zicht op de dirigent en de zangers en bevind ik mij midden in de muziek. Soms doe ik mijn ogen dicht om alles nog intenser te beleven.”

Een kooroptreden inspireert, merkt Van Engeldorp Gastelaars. „Cantatrix zingt vanavond “Ubi Caritas” van Duruflé, een werk dat ook bij Gaudete op de lessenaar staat.” Ze vindt dat er deze avond weinig bezoekers zijn. „Misschien komt dit doordat het Haagse publiek verwend is met bekende koren en niet zo snel voor een onbekend gezelschap in beweging komt.”

Muisstil

Cantatrix vervolgt het programma met “Svyati” van Taverner, een werk waarin ook celliste Amke te Wies is te horen. Geen detail van haar spel gaat verloren. „Je kunt in de Nieuwe Kerk de snaren voelen trillen. Zowel het publiek als de musici zijn enthousiast over de akoestiek. Laatstgenoemden durven sneller dan elders de grenzen van hun instrument op te zoeken”, vertelt programmeur Corné Ran van het Zuiderstrandtheater. „Musici geven ook aan dat het publiek geconcentreerd luistert, muisstil is en nauwelijks kucht.”

Intense beleving

Bezoeker Emile Vriens uit Hoofddorp schat dat hij voor de vierde keer een concert in de Nieuwe Kerk bijwoont, vertelt hij na afloop van het optreden van Cantatrix. „Dit is een bijzondere locatie met een gewijde sfeer die goed past bij de gezongen geestelijke werken. Dankzij de bescheiden kerkruimte en het amfiteatergewijze stoelenplan zit iedereen dicht bij de musici. Dit zorgt voor een intense beleving. Als je bijvoorbeeld in een grote stadskerk ergens halverwege of achterin een plekje hebt, is dit een stuk minder, weet ik uit ervaring.”

De bezoeker, een liefhebber van vocale muziek, fungeert regelmatig als cantor en voorzanger. Niet alleen in zijn eigen gemeente, de oecumenische basisgemeente in de Amsterdamse Dominicuskerk, maar ook in andere kerken en verpleeghuizen. „Met name rooms-katholieken zijn het niet gewend om mee te zingen. Het helpt hen als iemand inzet of eerst een melodie voorzingt.”

Vriens heeft genoten van het optreden van Cantatrix. „De voortdurend wisselende opstelling van de zangers, onder andere in twee groepen elk aan de zijkant van de kerkruimte, was verrassend.”

